

Grundfärgen är liksom hos honan blekt ockragul, och den svarta bården i utkanterna är inåt skarpt begränsad på såväl bak- som framvingarna, hvilket så godt som aldrig är fallet hos hanarna till *Werdandi*. Frågan huruvida dessa exemplar äro aberrationer, hybrida former eller egen art står ännu öppen och torde knappast utan ett rikligare material, samt observationer på platsen, där de vistas, kunna med säkerhet afgöras. Herr A. BANG HAAS omnämner i bref, att d:r O. STAUDINGER under sin resa i Finmarken anträffat ab. *Sandahli*, men ej om det varit blott ettdera af könen eller båda. Det säkra är emellertid, att hanen måste vara ytterst sällsynt.

Af den särdeles vackra *Werdandi* ab. *Christiernssoni* medföljde denna gång blott ett enda par. **Sven Lampa.**

OM STRIDULATIONEN HOS ACHERONTIA ATROPOS LIN.

Den 12 sept. 1879 erhöll Zoologiska mus. i Lund ett lefvande ex. af ofvannämnda fjärl, inneslutet i en ask. Vid dennes öppnande kom djuret att ligga på ryggen samt sparkade med benen för att komma rätt igen, hvarvid ett ganska starkt ljud, liknande vissa Longicorners, framkom. Jag observerade då, att så snart benen voro stilla, hördes intet ljud, hvarföre jag tog för gifvet, att ljudet berodde på benens articulation.

För att afgöra detta fattade jag djuret först om bakbenen, sedan om mellanbenen, utan att någon förändring i ljudet då inträffade, men så snart frambenen höllos stilla kunde ej mera något ljud förnimmas. Så fort frambenen släpptes, hördes ånyo samma ljud, och märkte jag då slutligen, att det berodde på framhögternas rörelser i sina ledhålur.

Som jag ej ville förstöra exemplaret genom att utrycka frambenen, synnerligast som djuret ej var mitt eget, kunde jag då ej beskrifva stridulationsorganets närmare beskaffenhet, men hoppades att framdeles kunna erhålla flera ex., hvilket dock hittills ej inträffat. Jag har emellertid ej längre velat undanhålla entomologerna denna observation.

Lund den 25 mars 1892.

C. D. E. Roth.
